

Armenian Evangelical Church
of New York

Monthly Bulletin

Haig Kherlopian, Pastor

ԱՄՍԱԹԵՐԹԻԿ

Նիւ Եորքի

Հայ Աւետարանական Եկեղեցւոյ

Հայկ Խրչոբեան, Հովիւ

Volume 102

NOVEMBER 2013

No. 3

The Monthly Bulletin

Published by

The Armenian Evangelical Church of New York

152 East 34th Street, New York, NY 10016

Telephone 212-685-3177 ☩ Fax 212-889-8338

E-mail: info@aecnyc.org

Website: www.aecnyc.org

Founded in 1896, the AECNY, a Congregational Church affiliated with the United Church of Christ, is dedicated to serving the spiritual needs of the Armenian-American community, friends and neighbors in the metropolitan New York City area and around the world.

We aim to provide a variety of ministries in Christian education, music, outreach and fellowship.

All articles submitted for publication are subject to acceptance, rejection and editing by the Publication Committee with no obligations to return the unpublished articles to their authors.

<p>The Monthly Bulletin of the Armenian Evangelical Church of New York Published monthly, except in July and August, by the Armenian Evangelical Church of New York, 152 East 34th Street, New York, NY 10016 Yearly subscription: \$15.00 Postmaster: Send address changes to <i>The Monthly Bulletin of the Armenian Evangelical Church of New York</i>, 152 East 34th Street, New York, NY 10016</p>

Filled With Grace

*“Oh give thanks to the Lord, for He is good;
for His steadfast love endures forever!”
-1 Chronicles 16:34*

In 1863, Abraham Lincoln declared the last Thursday of November to be a day of “Thanksgiving and Praise to our beneficent Father who dwelleth in the Heavens.” The second part of the declaration tends to be left out, but it is extremely important to give thanks to God whenever we give thanks. When Thanksgiving became a national holiday, it was during the middle of the American Civil War. It would be morbid to be thankful for a war, or any kind of suffering. However, when the focus of our thanks is on God, there is much reason for rejoicing.

When someone gives us a gift, a complement, or any other act of love, we respond with a thank you. Likewise, we need to respond with gratitude towards God’s grace. God’s loving actions are called grace because they are free gifts. God has given us life, God

has given us redemption in Jesus Christ, and God has given us the Holy Spirit to be with us. Therefore we must give thanks to the Lord.

The word we use to say thank you in Armenian is shnorhagel (Շնորհակալություն.) The root of the word is shnorh, (Շնորհ), which means grace. The word's ending gal, (Գալ), indicates personal possession. In other words, when we say thank you in Armenian, we acknowledge that we possess grace. As Christians, we are a community that knows that we possess God's grace in this life and the one to come. However, as sinful humans, we have a tendency to reject God's generosity.

We reject God's grace in two ways. The first, we indulge in the practice of idolatry, which is defined as praising God's creation as opposed to praising God. In addition, we often practice Gnosticism, a worldview that interprets the created world as evil. When we are thankful to God, we avoid both errors.

The idols we worship when we indulge in idolatry come in all shapes and sizes. Idols can be money, a person that you love, a celebrity that you admire, or

a position of power. When we worship these idols, we violate the first two commandments by deifying objects instead of God. When we give thanks to the Maker rather than the material world, we avoid the breaking of these commandments and deepen our understanding of grace.

Black Friday is an example of a holiday dedicated to idolatry. The ceremonies begin at midnight after Thanksgiving, when people make pilgrimages to stores to purchase items at discount prices. Many people who participate in Black Friday sales sacrifice time with their family and also sacrifice an opportunity to be thankful to God.

When we give thanks to God we also reject the prevailing worldview of Gnosticism. The Bible begins with a declaration from God that everything He has created is good. This contradicts the Gnostic view that the physical world is inherently evil. Though there is much suffering in the world, the world is ultimately good and should not be viewed as an evil place which we need to escape.

The Good News of Christmas is that God renews creation. God did this by becoming one of us in Jesus Christ and dying for us so that we can be given a new body in the life to come. We have much to be thankful for in Jesus Christ's birth, death and resurrection.

When we give thanks to the Lord who has given us everything, we are filled with an abundance of joy. We are free to enjoy creation rather than be enslaved to it. We also find purpose through acknowledging the goodness in the world He has created for us. Let us give thanks to the Lord, for He is good; for His steadfast love endures forever!

-Pastor Haig Kherlopian

ՄԵՌՆՈ՞Ղ, ԹԷ՞ ԱՊՐՈՂ ՇՆՈՐՀՔ

ՀՐԱՅՐ ՃԷՊԷՃԵԱՆ

«Ալ հիմա ի նչ պիտի ըսենք. մեղքի մեջ մնա՞նք
արդեօք, որպէսզի շնորհքը շատնայ: Քա՛ւ
լիցի» (Հռոմ. 6.1):

«Այս օրերուն մարդիկ շատ փոխուած են»:
Ու տակաւին՝ «մարդիկ այսօր շատ աւելի
անձնակեդրոն ու եսասէր դարձած են»:
«Անկեղծութիւն, բարեկամութիւն եւ
հաղորդականութիւն չքացած են այսօրուայ
ընկերային կեանքի հասկացողութենէն»:

Եւ կարելի է շարքը երկարել
նմանօրինակ «զանգատներու» եւ
«պահանջներու», որոնք քիչ մը ամէն տեղ եւ
ամէնուրեք կը խօսուին եւ կը լսուին մարդկային
հաւարականութիւններու մէջ: Մարդիկ դժգոհ
են ներկայ ժամանակներու ընկերա-
կենցաղային կարգավիճակներէն եւ անոր տուն
տուող մարդկային փոխ-յարաբերութիւններէն:
Երեւի կրնայ քիչ մըն ալ աւելին պատահիլ...:
Ներկայ ժամանակներու տնտեսական
համաշխարհային տազնապը սկսած է ստեղծել

ընկերային եւ մշակութային գործօններու նոր կենցաղ, ուր շատ հաւանաբար աւելիով պիտի սկսինք տեսնել ընկերային կեանքի բարդ խճանկարները: Վերջապէս, տնտեսական տագնապները միայն նիւթական վիճակի բացատրութիւնը չեն: Տնտեսագիտութիւնը կընդգրկէ կեանքի բոլոր մարզերը, մտնելով իւրաքանչիւր բնագաւառ եւ դնելով իր դրոշմը ըստ տուեալներու: Տնտեսական տագնապը սկսած է նաեւ ստեղծել ընկերա-կենցաղային ու ապրելակերպի նոր մշակոյթ եւ աւելիով զրգռել մարդոց փնտոտութիւնը անցեալի չափանիշերուն:

Բայց, նախ հարցումը. «Ո՞վ է այս մարդը ու մարդիկը, որոնք կը փոխուին եւ կը կերպարանափոխուին, ստեղծելով զանգատներու տարափ մը»: Պատասխանը պիտի փնտռել մեր, իմա՝ մարդուն մէջ. «Ես եմ մարդը՝ դուն եւ բոլորս...»:

Եւ դարձեալ հարցումը. «Արդեօ՞ք նոյն այս մարդուն ու մարդոց, իմա՝ ինծի, քեզի եւ բոլորին, համար չէ՞ր որ Քրիստոս աշխարհին բերաւ իր «Շնորհքը», այսինքն՝ «Աստուծոյ Որդին» աշխարհ եկաւ եւ դարձաւ «Որդի Մարդոյ», որպէսզի Որդի Մարդոյ դառնայ՝

Աստուծոյ Որդի:

Քրիստոնէական աստուածաբանութեան մեծագոյն իրականութիւնը «Շնորհք»ն է եւ անոր շնորհած «Յաւիտենական Կեանքի»ի նուէրը:

Այս Շնորհքը եւ անոր նուէրը կ'իրականանան, որովհետեւ՝

✦ Աստուած սիրեց...: «Վասնզի Աստուած այնպէս սիրեց աշխարհը...» (Յովհ. 3.16): Եւ այս Շնորհքի սիրոյն ուժն է, որ մեզմէ իւրաքանչիւրը նոր անձի կը վերածէ: Ու տակաւին՝ Շնորհքի սէրը մէկ կողմէ եզակի է, որովհետեւ ինծի եւ իւրաքանչիւր անհատի համար է, իմա՝ անձնական: Բայց նաեւ՝ յոգնակի, քանի կընդգրկէ աշխարհը իր ամբողջութեամբ:

✦ Շնորհքը իրական է...: Ան աշխարհ եկաւ: «... Որ մինչեւ իսկ իր Միածին Որդին դրկեց» (Յովհ. 3.16): Նոյնինքն Շնորհքին իրականութիւնը եւ վաւերականութիւնը կը կայանայ հոն, ուր Շնորհքը՝ Յիսուս Քրիստոս, ինքն է որ քեզ փնտռեց (ու տակաւին կը փնտռէ) եւ գտաւ (ու տակաւին կը գտնէ) եւ ոչ հակառակը: Աստուծոյ Շնորհքը՝ մարդը «փնտռելու» եւ «գտնելու» մէջ, կը դարձնէ զայն ապրող իրականութիւն:

✦ Շնորհքը մեռաւ իսպիւն վրայ: «Այս գիտենք թէ

մեր հին մարդը անոր հետ խաչուեցաւ...» (Հռովմ. 6.6): Քրիստոսի խաչելութեան հետ նաեւ խաչուեցաւ հին մարդը, որ Ադամով եւ անոր մեղքով սկսաւ մեր բոլորին մէջ, որ նաեւ խաչուեցաւ (հին մարդը) նոյնինքն Քրիստոսի հետ եւ նոյն խաչին վրայ...:

✦ Շնորհքը թաղուեցաւ գերեզմանին մէջ. «Անոր հետ թաղուեցանք մկրտութիւնով մահուան համար» (Հռովմ. 6.4) եւ Քրիստոսի մարմինին հետ: Նաեւ գերեզման իջաւ հին, իմա՝ մեղքի մարդը:

✦ Եւ Շնորհքին յաղթանակը՝ նոյնինքն մեղքին վրայ: «Վասնզի եթէ մենք տնկակից եղանք անոր մահուանը նմանութիւնով, նաեւ՝ անոր յարութեանը նմանութիւնով ալ կցորդ պիտի ըլլանք» (Հռովմ. 6.5): Քրիստոսի մեռելներէն յարութիւնը եւ գերեզմանէն դուրս գալը յաղթանակն էր Շնորհքին, ընդդէմ մեղքի ու մահուան կեանքի հետ իր պատերազմին:

Եւ վերջապէս, յաղթական Շնորհքին մեծ նուէրը՝ յաւիտենական կեանքի հասկացողութիւնը:

«Ճշմարիտ, ճշմարիտ կըսեմ ձեզի թէ՛ Ան որ ինձի կը հաւատայ, յաւիտենական կեանք ունի» (Յովհ. 6.47): Շնորհքին այս յաւիտենական

նուէրը եթէ վաղուայ համար է՝ բայց նաեւ յստակ է համարին «ներկային» մէջ ունենալու իրականութիւնը...: Եւ քրիստոնէան՝ Քրիստոսի շնորհած «սպրոդ» Շնորհքին միջոցաւ է որ «... կենդանի է՝ Աստուծոյ կենդանի է» (Հռովմ. 6.10): Եւ այս «կենդանի Աստուծոյ» իրականութիւնը կը սկսի հոն՝ երբ Քրիստոսի Շնորհքը իրականութիւն կը դառնայ մեր կեանքերուն համար: Այս իրականութիւնը սպրոդ է, որ նաեւ պէտք է մեծնայ ու աճի եւ ոչ երբեք մեռնող, որ կը նուազի եւ կը շեղի ու կը տարուբերի այլ ընթացքներով:

Քրիստոնէան չի կրնար միանգամայն թէ՛ մեռնիլ եւ թէ՛ սպրիլ միեւնոյն կեանքի ժամանակաշրջանին մէջ: Շնորհքը կը կերտէ նկարագիր եւ ինքնութիւն, ուր «Քրիստոս մեռելներէն յարութիւն առած ըլլալով՝ նորէն չի՛ մեռնիր, ա՛լ մահը անոր վրայ իշխանութիւն չունի» (Հռովմ. 6.9):

Ամերիկայի Մեթոտիստ եկեղեցիի աւետարանիչ՝ Սթանլի Ճոնզ, որ իր կեանքի մեծ մասը սպրեցաւ Հնդկաստանի մէջ, կիսելով այդ ժողովուրդի գրկանքները, կը նկարագրէ քրիստոնէայ եկեղեցիին եւ անոր

վարդապետութիւններուն

պակասութիւնները...: Իրեն համար քրիստոնէայ եկեղեցիի գլխաւոր տազնապը կը կայանայ այն իրականութեան մէջ, որ ան չի մտներ ժողովուրդներու տազնապներուն մէջ եւ ձայն չի տար անոնց (տազնապներուն), մեկնելով Աստուածաշնչական-քրիստոնէական դիրքորոշումներէն...: «Մակերեսային քրիստոնէութիւն մըն է որ կը սրսկենք» կ'ըսէ ան, «որ ժողովուրդներու եւ անոնց կեանքի պայքարներուն դիմադրողականութեան ջօզներ եւ նոր բան մը չաւելցնէր համակարգին մէջ», կ'էզրակացնէ ան:

Բայց Քրիստոսի Շնորհքը նոր բան մը պէտք է աւելցնէ մեր կեանքերուն եւ անոնց ազգային-մշակութային-ընկերային եւ տնտեսական համակարգերուն համար: Շնորհքը ապրող իրականութիւն է, որ կ'աճի ու կը մեծնայ իւրաքանչիւր քրիստոնէայի կեանքին մէջ, բայց նաեւ հաւաքական-ընդհանրական կեանքերուն մէջ՝ դառնալով վկայութիւն: Այս վկայութիւնն է, որ Շնորհքը կը դարձնէ ապրող իրականութիւն, եւ ոչ թէ՛ մեռնող:

Մեռնո՞ղ թէ՛ ապրո՞ղ Շնորհքը...:

Քրիստոնէան կանչուած է, «սպրեկու»
Շնորհքը:

-Հ.Ճ.

*Thank
you*

GIFTS ACKNOWLEDGED WITH GRATITUDE

*A donation was made in memory of **Hamo Darmanian** by Nevart Darmanian.*

An unrestricted donation was made by Takouhi & Arshag Tarpinian.

*A donation was made in honor of **Pastor Haig Kherlopian** by Arouss Darpinian.*

FELLOWSHIP HOUR

***W**e would like to express our gratitude to the following for hosting a Fellowship Hour in the month of October: Serpoohi Mardirossian and Vanouhi Ahad.*

POINSETTIAS FOR CHRISTMAS

**I wish to donate poinsettias to beautify the altar
During the holiday season**

In loving memory of _____

In honor of _____

Enclosed is my check for \$_____ *(Any amount over \$20.00)*

Name _____

Address _____

CHANCEL FLOWERS PRESENTED...

- October 6 - In memory of **Rev. Dr. Movses B. Janbazian** from his loving family.

Altar Flowers may be dedicated in honor or in memory of a loved one, for a holiday, birthday or graduation.

Please sign up for a Sunday of your choice by calling the church office at 212-685-3177.

UPCOMING EVENTS AND ANNOUNCEMENTS

Join us for Worship Service Sundays at 11:00 a.m.

*The AECNYC community would like to extend
a warm welcome to our new Pastor,
Haig Kherlopian.*

December 1 We Believe In The Holy Spirit

December 3 Bible Study 7:00 pm

December 8 We Believe In Life Everlasting

December 10 Bible Study 7:00 pm

December 15 Sermon on Advent

Pastor Haig Kherlopian's Ordination Service will be held at 4:00 pm. A reception will follow. Free parking is available at Central Parking on Lexington Avenue between 33rd and 34th Streets. Obtain a sticker from an usher after the service to cover parking cost.

December 17 Bible Study 7:00 pm

December 22 Christmas Sunday

December 29 Sermon on Communion

"Draw near to God and He will draw near to you."

